

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 3T/163/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216010751
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Farkaš
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2017:1216010751.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II samosudcom JUDr. Romanom Farkašom, PhD. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7.2.2017 rozhodol

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
J. X., Q.. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom Y. XXXX/XX U.

sa uznáva za vinného, že

dňa 23.08.2016 v čase okolo 19.30 hod v Bratislave na Komárnickej č. 3 v predajni W. P. bez použitia násilia z predajnej plochy odcudzil tovar, a to 6 ks Dove SG 250 ml v hodnote 14,10,-€, 5 ks Dove SG 250 ml v hodnote 11,75,-€, 5 ks Dove SG 250 ml v hodnote 11,75,-€ v celkovej hodnote 37,60,-€, a to tým spôsobom, že uvedený tovar si z regálu vložil do rukávov mikiny, následne prešiel pokladničnou zónou bez zaplattenia za uvedený tovar, kde bol následne zadržaný pracovníkom SBS, čím spôsobil poškodenej spoločnosti TESCO STORES SR a.s. so sídlom Kamenné nám 1/A Bratislava IČO 31321828 škodu v celkovej výške 37,60,-€, pričom uvedeného skutku sa dopustil aj napriek tomu, že mu dňa 07.08.2016 v priestupkovom konaní za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov bola uložená pokuta vo výške 30,-€ a bol mu policajtom Obvodného oddelenia PZ Podunajské Biskupice, Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave II vystavený blok na pokutu nezaplattenú na mieste - ev č. bloku 11024450, rozhodnutie ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.08.2016, a uvedeného skutku sa dopustil aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. OT 157/2014 zo dňa 01.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.10.2014 bol odsúdený za spáchanie úmyselného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. OT 156/2014 zo dňa 22.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.10.2014 bol odsúdený za spáchanie úmyselného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT 567/2014 zo dňa 21.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.12.2014, bol odsúdený za spáchanie úmyselného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ ods. 3 písm. b/ Trestného zákona

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a tento spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený

č í m s p á c h a l

úmyselný prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ ods. 3 písm. b/ Trestného zákona

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 24 / dvadsaťštyri / mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa pre výkon tohto trestu zaraďuje do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne sa zrušuje trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/216/2016 zo dňa 21.12.2016 vo výroku o treste ako aj všetky rozhodnutia obsahovo naň nadväzujúce.

o d ô v o d n e n i e :

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní zistil súd skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný J. X. po zákonomnom poučení urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo spáchaného skutku. Na otázky v zmysle ust. § 333 ods. 3, písm. c/,d/,f/,g/,h/ Trestného poriadku kladne prehlásil, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu a bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a mohol sa s ním radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu, a dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin. Na základe uvedených prehlásení, súd u obžalovaného v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal jeho vyhlásenie a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol o tom, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa menovaný priznal k spáчанию skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, a to najmä s odpisom registra trestov, výpisom z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR, ako aj so súdnym spisom.

Z registra trestov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 16 krát súdne trestaný. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaný má niekoľko záznamov o priestupkoch. Na základe takto vykonaného dokazovania a s poukazom na vyhlásenie obžalovaného o vine, mal súd vinu obžalovaného za preukázanú v zmysle podanej obžaloby. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, súd toto jeho konanie právne kvalifikoval zhodne s obžalobným návrhom.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadal na všetky rozhodujúce okolnosti prípadu, na úmyselný charakter trestnej činnosti na vzniknutý následok, na osobné a rodinné pomery obžalovaného, na jeho doterajší spôsob života, na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle ust. § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáчанию trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval). Naopak priťažujúcou okolnosťou je skutočnosť, že obžalovaný už bo súdne trestaný. Týmto je pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:1, pričom súd aplikoval pri stanovení trestu ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona.

U obžalovaného vzal súd do úvahy najmä charakter spáchaného skutku ako i okolnosti za ktorých k spáчанию skutku prišlo, a dospel k záveru, že nie je potrebné aby bolo nevyhnutné ukladať represívny nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovaný sa ku skutku priznal a úprimne ho oľutoval. Súd konštatuje, že u každého obžalovaného sa trest ukladá prísne individuálne s prihliadnutím na okolnosti prípadu, na jeho osobu, jeho správanie sa pred a po skutku, s prihliadnutím na dobu, ktorá od skutku uplynula a na možnosť nápravy páchatel'a a potrebu ochrany spoločnosti pred prípadným ďalším protiprávnym konaním páchatel'a. Súd po zvážení všetkých okolností prípadu a osoby páchatel'a dospel k záveru, že na splnenie ochranej a výchovnej funkcie trestu postačí obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, keďže sa skutku dopustil skôr ako bol iným súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ide o trest súhrnný. Nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho pre výkon tohto trestu do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Takto uložený trest považuje súd za plne v súlade so zákonom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia